

turer. Affætningen til de to førstnævnte Steder vil efter indhentede Oplysninger være forbunden med flere Misligheder, og Fordelen uvis, hvorimod Affætningen paa England, eller fornemmeligt paa det Smithfieldste Marked ved London, Europas største Dvægmarked, allerede er forsøgt, og skjøndt Forholdene under nærværende Krigsjaar have været meget variable og ugunstige, kan dog hver Mand, der er inde i Forholdene, ei andet end finde sig overbevist om, at en directe Affætning af Jyllands Fedeqvæg til London vil være overordentlig fordelagtig og give Landet et Opsving. I det nærmest foregaaende Aar er den jydsk Stud bleven kjendt og anerkjendt paa det Smithfieldste Marked, og den har allerede været søgt i nogle Aar af de engelske Dvægghandlere, der have indfundet sig paa Altona Dvægmarked, for at indkjøbe og til England pr. Dampskib oversende Fedeqvæg.

Imidlertid maa det erkjendes at være en aldeles forkeert Bet, naar den jydsk Landmand skal drive sit Fedeqvæg indtil 60 Mil til Altona, for derfra at forsende det til England, da en Stud paa saadan Fodvandring taber betydelig af sin Fedme, (efter anstillet Undersøgelse har en Stud tabt 10 Pbd.) og da den lange Landstransport medfører betydelige Omkostninger. En directe Forbindelse mellem Jylland, eller fornemmeligt Vestjylland og England vilde derfor have uberegnelige Følger for Landets Optrædelse, og Regjeringen har allerede i saa Henseende søgt at virke, idet den forrige Aar havde anskaffet 2de engelske Dampbaade, der vare bestemte til en directe Fart imellem London og nogle Punkter af Jylland, og havde den overgivet Ledelsen af dette Foretagende i kundskabsrige og dygtige Mænds Hænder. Den første Forsendelse af Kreaturer til England gik ret godt, og den jydsk Landmand kunde ei andet end være tilfreds med de i London opnaaede Priser paa sit Fedeqvæg, skjøndt Conjuncturerne vare imod, men Krigen kom senere derimellem og gjorde det umuligt for Dampbaadene at fortsætte deres Farter.

Skjøndt vi ved nærværende Fremstilling fornemmeligt have havt den jydsk og i særdeleshed den vestjydsk Studhandel for Øie, som det Sted, hvor de bedste Racen findes, saa

maa vi dog bemærke, at det langtfra er Jylland alene, men ogsaa Fyen og de øvrige Landsdele, der kunne og ville drage Fordeel af en god og livlig Udsørsel, fornemmeligt af Fedeqvæg til England.

For at Udsørselen af Dvæg skal blive til Noget, er det vistnok imidlertid nødvendigt, at alle de Baand, der hidtil have hemmet denne Handel, løsnes, og i Anerkjendelse deraf er det, at Finantsministeriet under 19de Januar f. A. foranledigede de Lovbestemmelser satte ud af Kraft, der paabød Udsørselstold, og nu søger dem aldeles hævede.

I Genhold til Foranførte og til de af Finantsministeriet meddeelte Motiver indstiller Udvalget, som allerede ovenfor antydet, saaledes:

„det Thinget forelagte Udkast til en Lov angaaende Udsørselstoldsfrihed for Hornbælg til Antagelse.“

og tilføiede derpaa:

Til ovenstaaende Betænkning troer jeg ikke at behøve at føie mange vidtløftige Ord; dog troer jeg at burde bringe i Thingets Erindring, at den Indtægt, som Finantserne i de foregaaende Aar derved have savnet, kun har været circa 950 Rbd. Jeg har imidlertid det Haab, at man ogsaa endnu, om større Opsværelser bleve krævede af Staten, dog vilde gjøre Sit til at fremme og imødekomme Udsørselen af Kreaturer, og det er vistnok den rette Tid for Dieblisset at tage fat paa et saadant Foretagende, da det allerede syntes at være i god Gang før Krigen begyndte, og da denne Sag har fundet almindelig Interesse i Landet. Det er vistnok den rette Tid til at løsne de Handelsbaand, som have bundet os saa stærkt til Syden, og derimod forsøge paa at knytte nye mod Vesten, til at løsne os fra det Handelsaag, som Tydskerne have lagt paa Jydernes Skuldre, og en Bestræbelse herfor vilde vist være lige værdig for Folket og Regjeringen. Det kunde vel ogsaa tages i Betænkning, at Jylland har lidt ikke saa ubetydeligt ved de to sidste Aars Krig, og at det derfor vel kunde være berettiget til en Haandskrækning fra Regjeringens Side. Jylland har jo ikke alene, som de andre Provindser, maattet bære Krigsskatten og føle Af-